

Ștefan Pălărie, senator USR:

- Când a fost prezentat proiectul, explicațiile au fost că a fost dezbătut în cadrul colegiului psihologilor și că e construit un consens după peste 30 de întâlniri și peste un an de dezbateri. Apoi am primit textul de lege și el a fost depus ca inițiativă legislativă, iar noi am început să observăm că există foarte multe critici în spațiul public, înțelegând că de fapt nu exista acel consens clamat.

- Apoi, pentru că din rândul parlamentarilor USR au fost semnificativ mai multe semnături comparativ cu celelalte partide politice, în spațiul public a apărut falsa impresie ca inițiativa ar fi fost scrisa de USR. Am luat subiectul foarte în serios, am analizat textul, am organizat dezbateri publice, erau invocate greșeli juridice.

- Presiunea publică, cred ca a atins un maxim undeva în luna ianuarie. Exista un grup de opoziție, foarte eficient în spațiul public. Am înțeles ulterior ca grupul avea sute de psihologi organizați pe grupuri whatsapp care ascultau instrucțiuni de trimitere emailuri către parlamentari și ai soma să nu voteze acest proiect. O parte din argumentele invocate pentru asta erau justificate, o altă parte erau exagerări sau, în opinia mea, manipulări emoționale.

- Nu știam că dl. Cracsner a fost parte din procesul de elaborare al proiectului. Dacă este adevărat că a fost implicat în elaborarea legii, mi se pare ciudat că s-a întors împotriva lui. Nu pot să nu mă gândesc că aceste piruete au alte mize, probabil alegerile pentru conducerea Colegiului Psihologilor.

- Au existat mă mulți colegi specializați pe domeniul sănătății preocupați de ce se întâmplă cu această lege, pe bună dreptate - inițiativa este conexă cu ceea ce reprezintă sănătatea mentală. europarlamentarul Vlad Voiculescu a fost unul dintre colegi, dar la fel de activi și implicați au fost mulți alții, printre ei remarc și pe colega mea Ruxandra Cibu implicată în organizarea de dezbateri și dialog cu breasla profesională. Presupunerea mea e că mai mulți psihologi activi în societatea civilă - fie asistență socială, fie îngrijire paleativă, fie susținere psihologică pentru cei cu afecțiuni oncologice, au contestat proiectul considerând că această lege extinde puterile Colegiului (am auzit expresia - "vor să devină niște mici Dumnezeu") prin a avea dreptul de a aproba posturile de psiholog din sectorul privat sau societate civilă. Cred că, în lipsa detaliilor, s-a creat panică generală și isterie.

Personal, ca fost președinte la comisia de muncă și actual președinte la comisia de învățământ, rămân la concluzia că este absolut normal ca orice profesie să fie reglementată pentru a asigura un cadru predictibil și care să protejeze beneficiarii. Dar maniera în care noile standarde sunt implantate poate naște controverse majore și conspirații. Cred ca și acum, în lipsa unui proces

bine gestionat, s-a întâmplat același lucru. Vă asigur că este nevoie de o nouă lege în perioada următoare.